

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2010/0266(COD)

10.2.2011

PROJEKT OPINII

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)
(COM(2010)0537 – C7-0295/2010 – 2010/0266(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Iosif Matula

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

W Traktacie istnieje rozróżnienie między uprawnieniami przekazanymi Komisji w zakresie przyjmowania aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego, a uprawnieniami powierzonymi Komisji w zakresie przyjmowania jednolitych warunków wykonywania prawnie wiążących aktów Unii.

Prawodawca powierza Komisji zadanie polegające na wprowadzaniu dodatkowych elementów niezbędnych do zapewnienia właściwego funkcjonowania systemu zaproponowanego przez prawodawcę. Aby zapewnić jednolite stosowanie systemu w państwach członkowskich, prawodawca przyznał Komisji uprawnienia wykonawcze.

Sprawozdawca uważa, że obecny tekst zmieniający rozporządzenie 1659/2005 w wystarczającym stopniu służy realizacji tego celu. Jednak przedstawia on trzy poprawki podkreślające konieczność usprawnienia zarządzania w tym obszarze ze szczególnym naciskiem na pełny udział lokalnych i regionalnych przedstawicieli i zainteresowanych podmiotów przy podejmowaniu wszelkich decyzji.

Sprawozdawca w szczególności uważa, że należy wreszcie znaleźć subtelną równowagę pomiędzy wymogami w zakresie środowiska naturalnego a potrzebami gospodarczymi.

POPRAWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 13 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Korzystanie z usług doradczych powinno pomóc rolnikom ocenić wydajność ich gospodarstwa rolnego i określić niezbędne ulepszenia w odniesieniu do obowiązkowych wymogów gospodarowania i zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki

Poprawka

(13) Korzystanie z usług doradczych powinno pomóc rolnikom ocenić wydajność ich gospodarstwa rolnego i określić niezbędne ulepszenia w odniesieniu do obowiązkowych wymogów gospodarowania i zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki

rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników oraz w odniesieniu do wspólnotowych norm dotyczących bezpieczeństwa pracy. Uwzględniając fakt, że wsparcie dla korzystania z usług doradczych jest dostępne już od kilku lat, należy umożliwić korzystanie z nich w sposób lepiej dostosowany do indywidualnych potrzeb oraz lepiej odzwierciedlający indywidualne potrzeby beneficjenta.

rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników oraz w odniesieniu do wspólnotowych norm dotyczących bezpieczeństwa pracy. Uwzględniając fakt, że wsparcie dla korzystania z usług doradczych jest dostępne już od kilku lat, należy umożliwić korzystanie z nich w sposób lepiej dostosowany do indywidualnych potrzeb oraz lepiej odzwierciedlający indywidualne potrzeby beneficjenta. ***Należy zachęcać państwa członkowskie do tworzenia platform doradczych online dla rolników z wykorzystaniem dostępu szerokopasmowego. Należy również zachęcać do korzystania z wszelkich usług w zakresie doradztwa świadczonych przez władze regionalne i lokalne, wspierających korzystanie przez rolników z technologii informacyjnych.***

Or. en

Uzasadnienie

Narzędzie doradztwa on-line daje państwom członkowskim niepowtarzalną okazję do porozumiewania się z rolnikami na obszarach oddalonych. Lepszy dostęp rolników do usług internetowych, takich jak szerokopasmowe połączenia internetowe, jest warunkiem wstępnym rozwoju gospodarczego.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 17 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(17) Artykuł 10 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory wymaga, aby państwa członkowskie, mając na względzie poprawę ekologicznej spójności sieci Natura 2000, dążyły do pobudzania zagospodarowywania tych elementów krajobrazu, które – ze względu na swą liniową lub ciągłą strukturę bądź pełnią

Poprawka

(17) Artykuł 10 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory wymaga, aby państwa członkowskie, mając na względzie poprawę ekologicznej spójności sieci Natura 2000, dążyły do pobudzania zagospodarowywania tych elementów krajobrazu, które – ze względu na swą liniową lub ciągłą strukturę bądź pełnią

funkcję ostoi – są istotne dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej dzikich gatunków. Obszary te należy włączyć do obszarów kwalifikowalnych do płatności Natura 2000. Jednakże, aby mieć pewność, że płatności te będą każdorazowo wykorzystywane właśnie na rzecz wyznaczonych obiektów Natura 2000, należy ograniczyć ich wielkość w stosunku do wyznaczonych obszarów Natura 2000.

funkcję ostoi – są istotne dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej dzikich gatunków. Obszary te należy włączyć do obszarów kwalifikowalnych do płatności Natura 2000. Jednakże, aby mieć pewność, że płatności te będą każdorazowo wykorzystywane właśnie na rzecz wyznaczonych obiektów Natura 2000, należy ograniczyć ich wielkość w stosunku do wyznaczonych obszarów Natura 2000.

Czyniąc to, władze regionalne i lokalne powinny stworzyć równowagę między przepisami dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego a potrzebami w zakresie rozwoju na poziomie lokalnym.

Or. en

Uzasadnienie

Aby uniknąć dysonansu między przepisami dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego a potrzebami w zakresie rozwoju na poziomie lokalnym, należy osiągnąć kompromis umożliwiający rozwiązanie kwestii dotyczących zarówno inwestycji gospodarczych, jak i ochrony środowiska naturalnego.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 19 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(19) Każde państwo członkowskie ma obowiązek ustanowić krajową sieć obszarów wiejskich. Aby mieć pewność, że poszczególne krajowe sieci obszarów wiejskich zakładane są w spójny i jednolity sposób, Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – ustalić szczegóły dotyczące zakładania i funkcjonowania tych sieci.

Poprawka

(19) Każde państwo członkowskie ma obowiązek ustanowić krajową sieć obszarów wiejskich, ***która powinna obejmować przedstawicieli krajowych, regionalnych i lokalnych.*** Aby mieć pewność, że poszczególne krajowe sieci obszarów wiejskich zakładane są w spójny i jednolity sposób, Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – ustalić szczegóły dotyczące zakładania i funkcjonowania tych sieci.

Or. en

Uzasadnienie

Ważne jest nie tylko nawiązanie stosunków między każdym państwem członkowskim a krajową siecią obszarów wiejskich, lecz również to, aby każda krajowa sieć obszarów wiejskich obejmowała także przedstawicieli krajowych, regionalnych i lokalnych, co zagwarantuje, że uwzględniane będą potrzeby obywateli.